

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122415722
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6122415722.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, IČO: 37 927 795, Kadnárova 85, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača proti žalovanej: V. K., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX A. XX, štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 103,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o zaplatenie sumy 10,80 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.09.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3,30 Eur od 11.11.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 6 Eur od 11.11.2019 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 92,90 Eur z a m i e t a .

II. Súd žalovanej náhradu trov konania od žalobcu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 08.09.2022 a postúpenou Okresnému súdu Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „prvoinštančný súd“) dňa 06.03.2023 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 103,7 Eur s príslušenstvom takto: sumy 10,80 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1,50 Eur od 11.09.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 3,30 Eur od 11.11.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 6 Eur od 11.11.2019 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 92,90 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tak, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) so žalovanou uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa ustanovenia § 44 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby, ako aj prenechal do nájmu žalovanej ňou vybrané zariadenie, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby a cenu nájmu.

Na cenu dodaných služieb a cenu nájmu zariadení v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanej:

- faktúru č. 1908135282 s dátumom splatnosti dňa 10.09.2019 vo výške 1,50 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky,

- faktúru č. 1910130030 s dátumom splatnosti dňa 10.11.2019 vo výške 3,30 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky,

- faktúru č. 1910130030 s dátumom splatnosti dňa 10.11.2019 vo výške 6 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky.

Poplatky a pokuta za porušenie záväzku viazanosti účtované žalovanej nie sú predmetom žaloby. Žalobca si voči žalovanej uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z titulu nevrátenia zariadení

prenechaných žalovanej do nájmu, vyúčtovaných vo faktúre č. 1910130030 s dátumom splatnosti dňa 10.11.2019 na sumu 92,90 Eur ku dňu postúpenia pohľadávky.

2. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne včas poskytol, sprístupnil a tiež prenechal do nájmu ním vybrané zariadenia, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby, cenu nájmu a pokuty, vyúčtované za nevrátené zariadenia neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania s jej zaplatením.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 01.03.2022 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby, z titulu nezaplatenej ceny nájmu zariadení a z titulu nezaplatených pokút za nevrátené zariadenia v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej „Občiansky zákonník“). Žalovaná napriek výzve právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy pohľadávky žalobcu do dnešného dňa nezaplatila. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby, titulom nezaplatenej ceny nájmu zariadení a titulom nezaplatených pokút za nevrátené zariadenia vo výške 92,90 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

Žalobca na preukázanie dôvodnosti nároku k žalobe pripojil listinné dôkazy: zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 22.11.2018, faktúry, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2022, Cenník pre poskytovanie verejných služieb, Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb vydané právnym predchodcom žalobcu, Prílohu ku Zmluve o postúpení pohľadávok, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 18.08.2022, ePotvrdenky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2022.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp.zn. 31Up/1243/2022 dňa 21.09.2022, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť a v zmysle § 10 ods. 3, § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní bola vec postúpená na súd prvej inštancie, čím sa zo zákona zrušil platobný rozkaz.

4. Súd prvej inštancie vydal dňa 22.03.2023 platobný rozkaz č.k. 8Csp/28/2023-78, ktorý doručoval žalovanej na adresu uvedenú v registri obyvateľov. Platobný rozkaz sa žalovanej nepodarilo doručiť z dôvodu, lebo podľa oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci Odbor poriadkovej polície PZ Obvodné oddelenie PZ Filákovovo zo dňa 24.05.2023 bolo zistené, že žalovaná žije už viac ako 6 rokov v Rakúsku a jej presná adresa ani telefonický kontakt nie sú známe. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Csp/28/2023-101 dňa 02.06.2023 zrušil platobný rozkaz.

5. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Podľa § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd prvej inštancie doručil žalovanej oznámenie o podanej žalobe spôsobom podľa § 116 ods. 2 druhá veta zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) dňa 22.06.2023. Žalovanej doručil na adresu v registri obyvateľov potvrdenie, poučenie o jej procesných právach a povinnostiach spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadrila v lehote, ktorú vo výzve určil dňa 12.06.2023 fikciou v súlade s § 116 ods. 3 CSP. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na webe a úradnej tabuli súdu dňa 22.06.2023. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a nepoužila žiadne prostriedky procesnej obrany.

8. Súd z dôvodu, že boli splnené zákonné podmienky podľa § 297 písm. b) CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže ide o spotrebiteľský spor a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

9. S poukazom na citované zákonné ustanovenia bol vo veci dňa 26.06.2023 o 09,00 h verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania. Žalovaná nie je vedená ako dlžník v registri úpadcov.

10. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie prečítaním žaloby a pripojených listinných dôkazov uvedených v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zistil tento skutkový stav:

11. Zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30885920 (č.l. 10 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť DIGI Slovakia, s.r.o. so sídlom Röntgenova 26, 851 01 Bratislava, IČO: 35 701 722 uzavrela so žalovanou dňa 22.11.2018 zmluvu, ktorou sa zaviazala zriadiť a poskytovať služby satelitnej televízie žalovanej a žalovaná sa zaviazala platiť cenu a poplatky v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy bola služba satelitnej televízie - SATELIT Štandard, SATELIT Extra HU plus spolu so zariadením s dohodnutou dobou viazanosti 24 mesiacov. Právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanej faktúrami: č. 1908135282 (č.l. 49 spisu) so splatnosťou 10.09.2019, nájom koncového zariadenia - prvé 1,50 Eur; č. 1910130030 (č.l. 45 spisu) so splatnosťou (Diferencia Základný balík na Maxi za obdobie od 01.10.2019 d- 31.10.2019 3,30 Eur), Doplatok Extra HBO za obdobie od 01.10.2019 do 31.10.2019 6 Eur so splatnosťou dňa 10.11.2019 a zmluvnú pokutu 92,90 Eur takto: nevrátenie Scart/HDMI kábla za obdobie od 01.10.2019 do 31.10.2019 3 Eur, nevrátenie diaľkového ovládača za to isté obdobie 10 Eur, nevrátenie Smart karty za to isté obdobie 19,90 Eur, nevrátenie Zdrojového kábla za to isté obdobie 10 Eur, porušenie záväzku viazanosti za to isté obdobie 50 Eur. Splatnosť zmluvnej pokuty bola dňa 10.11.2019.

12. Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zák. č. 351/2011 Z.z.“) zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

13. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zák. č. 351/2011 Z.z. podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

14. Podľa § 43 ods. 12 zák. č. 351/2011 Z.z. účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

15. Podľa § 43 ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z. ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

16. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.11.2018,
(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.11.2018,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.11.2018, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.11.2018,

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 22.11.2018,

(1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

(2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany. Skutkové tvrdenia upravuje ust. § 150 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia a spolu s dôkazným bremenom) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti tak znamená, že je potrebné uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Ak žalobca v žalobe vôbec netvrdil, že by postupca pred postúpením pohľadávky uskutočnil písomnú výzvu (ktorú predpokladá § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z.), potom sa nemôže odvolávať na nepopretie skutkových tvrdení žalovanou, lebo popierať, či nepopierať možno len to, čo je uvedené a nie niečo, na čo strana nemohla ani pomyslieť, lebo to uvedené nikde ani náznakom nie je. Domnienka v zmysle § 151 ods.1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení platí len pre uvedené skutkové tvrdenia. Nemôže tak žalobca úspešne tvrdiť ani nesplnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie sporu bez pojednávania (§ 297 písm. b/ CSP) lebo tam obsiahnutá podmienka, že „skutkové tvrdenia strán nie sú sporné“, sa logicky viaže len k skutkovým tvrdeniam, ktoré v žalobe obsiahnuté sú a nie k tým, ktoré v nej obsiahnuté nie sú, hoci v nej obsiahnuté bezpodmienečne mali byť a ktorých neuvedenie má za následok zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia. V danom prípade žalobca spolu s podanou žalobou nepredložil dôkaz o doručení výzvy, resp. odstúpenia od zmluvy (či doručovania do sféry dispozície žalovanej), žiadnu takú výzvu ani netvrdil, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok

postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku. Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby, lebo má za následok, že súd nemá žalobcom za preukázané, že žalobca ako tvrdený postupník platne nadobudol tu uplatňovanú pohľadávku.

22. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a jej odôvodnenia, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov žalobcom a po vykonanom dokazovaní žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čo samo o sebe bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby bez ďalšieho. Preukázaná však nebola, ani jeho súdna vymáhateľnosť, čo by viedlo k zamietnutiu žaloby aj keby žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, čo však neurobil.

23. Aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu sa súd zaoberal ex offo, nakoľko uplatňovaná bola pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovaným uzavretý s telekomunikačným podnikom, spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, a.s., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/38/2020 totiž otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci“. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhovneniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcovi, aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku čo sa nestalo. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale telekomunikačný podnik- obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ktorej predmetom podnikania zapísaným v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb (zriaďovanie a prevádzkovanie verejnej telekomunikačnej siete) a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie.

24. Súd dospel k záveru, že nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, čo bol dôvod, pre ktorý súdu neostávalo iné, než žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky, aby spolu so žalobou predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa nestalo. Žalobca v spore uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v osobitnom zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Niet tak pochyb, že medzi žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. jednalo sa o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

25. Táto zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. označená je v nej ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Žalovaná v zmluve označená bol ako účastníčka, ktorým sa podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvorila s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb. V § 43 zákona č. 351/2011 Z.z. označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ je obsiahnutý odsek 13, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje k ustanoveniu § 524 a násl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (lex specialis), ktorého cieľom ratio legis je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho, podľa zákona akéhokoľvek peňažného záväzku voči Podniku. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách je právnym úkonom odporujúcim zákonu a teda absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané).

26. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, a že teda postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslaní žalovanej viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Za výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách možno považovať Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.11.2018, avšak doručenie tohto odstúpenia účastníkovi nebolo preukázané. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz o doručovaní výzvy žalovanej (doručení žalovanej, teda či, kedy ako sa tak malo stať). Keďže žalobca vôbec netvrdil, že by bola uskutočnená takáto výzva nevyhnutná pre splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky Podniku, teda či vôbec, a ak áno kedy konkrétne, v ktorý deň a ako mala byť prípadne taká výzva v zmysle § 43 ods.13 uvedeného zákona žalovanej doručená, pre úplnú absenciu takéhoto konkrétneho skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovanou.

27. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie súdu predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky, nepreukázal však dôkaz o tom, že bolo doručené žalovanej. Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnúť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv

v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Súd tak po vykonanom dokazovaní keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, čo bolo samo osebe dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho a preto už ďalšie dokazovanie nevykonával. V prejednávanej veci hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,00 eur, išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia (t.j. tie ktoré boli uvedené v žalobe, čo logicky neplatí pre skutkové tvrdenia, ktoré v nej žalobca vôbec neuviedol, hoci ich uviesť mohol a mal) neboli sporné, preto nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie (§ 297 písm. b) CSP). Nariadenie pojednávania by tu bolo úplne nevhodné a nič by nemohlo zmeniť na závere súdu o nedôvodnosti žaloby (vzhľadom na vyššie uvedené dôvody), keďže účelom pojednávania ani postupu podľa § 181 ods. 2 CSP v žiadnom prípade nie je nahrádzať pasivitu žalobcu a nesplnenie jeho povinností (uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), a už vôbec nie oznámiť mu aké tvrdenia alebo dôkazy má ešte uviesť, alebo predložiť, aby bol v spore úspešný.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní síce bol v celom rozsahu úspešná žalovaná, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.